

не слѣдѣша заповѣди-тѣ на цара, нито при-
пѣша Арія въ общество-то и въ черквѣ-тѣ.
Всичко това царь-тѣ слѣдѣше хладнокрѣв-
но и нито Атанасіа осѣждаваше, нито пакъ
прѣставаше отъ да испытѣва да ли е най-
стиннѣ това, що го клѣветатъ. Бѣ то вѣрѣ-
ма сѣ правѣхъ у Ерѣсалимѣ нѣкои обавле-
ніа и свирахъ сѣ отъ всѣ страны Еписко-
пи, сѣ заповѣдъ да стане испытѣ за Ата-
насіа, както и за Арія: да сѣ разгмѣда ако
той пази наздравѣ вѣрѣ-тѣ си и дѣржи пра-
вы-тѣ истинскы прѣданіа, и, ако отъ за-
вистѣ е былъ изверженъ, то нека пакъ да
бѣде пріетъ въ сѣбора; или ако вѣрѣва про-
тивно и развратно поучава, то да бѣде о-
сѣженъ спорѣдъ свѣщенны-тѣ законы, и да
сѣ накаже достойно спорѣдъ злы-тѣ си ра-
боты.

— Тогава настѣпваше Константинове-то три-
десѣто-годишно царѣванье, кога-то сѣ сѣ-
брахъ отъ разны страны и градове Епископи
въ градъ Тиръ, дѣто сѣ начинахъ испыта-
ніа-та. Всичкы-тѣ противъ Атанасіа кле-
веты, приказаны на цара, сега излазохъ на
явно и, откакто докрѣ испытахъ, че всич-